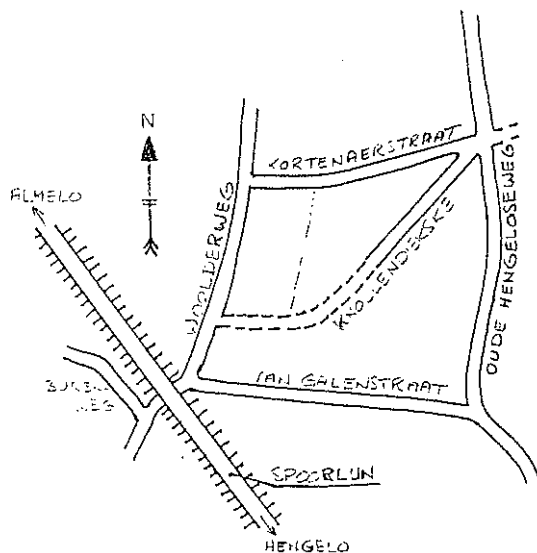

HET KNOLLENDIEKSKE

Een van onze leden, de Heer B. Hek, vroeg naar het ontstaan van de naam "Het Knollendiekske". Hij schrijft dat hij zelf in 1937 aan dat zandweggetje kwam wonen, waaraan toen een dubbel woonhuis werd gebouwd. De Heer Hek heeft er tot 1975 gewoond.

Het gaat in dit geval om een landweggetje dat schuin over het bouwland in zuidwestelijke richting liep van de hoek van wat nu de Kortenaerstraat heet en de Oude Hengeloseweg. Het weggetje heeft rond 1860, met een kleine bocht erin, doorgelopen tot de Woolderweg, maar reeds in 1888 was er nog maar een relatief kort stukje van over, zoals op bijgaande kaart is te zien. We hebben de vraag voorgelegd aan onze deskundige, Mevr. Van Harten - Franssen die er het volgende over weet te melden:

Het Knollendiekske liep in 1860 nog door tot aan de Woolderweg. In 1888 bleek deze landweg veel korter en hield op waar toen de boerderij van Smit stond.

In het midden van de 18^e eeuw hadden veel burgers van het dorp Borne een stukje grond of tuin buiten het dorp. Deze stukjes lagen o.a. in de "Aanslagen". Deze grond was ontgonnen en als landbouwgrond aangemaakt (aangeslagen) en aan bewoners van het dorp toegewezen door het markebestuur van Senderen en de markerichter, de Hofmeijer. De meeste bewoners van Borne hadden geen aandeel of waar in de marke zoals wel het geval was met de boeren van de oudhoevige boerderijen. Rond het dorp lagen veld- en woestegronden. De aanslagen bevonden zich tussen de Buren- of Woolderweg en de Oude Hengeloseweg.

Doordat daar, evenals op andere plaatsen rond het dorp, volks-tuintjes aanwezig waren ontstonden er landweggetjes. Deze kleine wegen werden later dijken genoemd. Zo is er b.v. de Morseldijk, oorspronkelijk een landweggetje naar de steenovens van Hermannes Morsel. Zodoende kreeg een weg vaak de naam van een bedrijf of stuk grond of een aanduiding van een veld-

naam. Het eerste gedeelte van de Aanslagen, dus het dichtst bij het dorp, werd de "Botkamp" genoemd. Aansluitend lag er het "Kalver". Beiden gelegen in de "Aanslagen" tot aan het later ontstane "Knollendiekske".

Veel bewoners hadden een paar kippen en, voor de melk, een geit en als het even kon een koe. Dat betekende melk, boter en karnemelk voor de dagelijkse behoefte van het gezin. Niet iedereen kon zich een koe veroorloven. Men kon van een gegoede burger soms een koe ter leen verkrijgen tegen een geringe vergoeding. Dit werd bij de richter beschreven en de overeenkomst kon jaarlijks opnieuw worden aangegaan.

Mij is bekend dat er rond de eeuwwisseling een familie te Borne woonde die behalve kippen en een varken, ook een koe bezat. Deze familie had een stukje grond nabij het bewuste landweggetje waaraan op het einde, bij de Woolderweg, een moerassig stukje grond lag. Na de teelt van groente werden daar knollen verbouwd als voer voor de koe. In het najaar werden de knollen opgetrokken en voor men huiswaarts keerde werden de knollen schoongespoeld in een slotje of water in de buurt.

Zo zal het weggetje op den duur zijn naam verworven hebben, n.l. "Het Knollendiekske".

NIEUWS

In juli j.l. verscheen bij het R.A.O. te Zwolle de **Inventaris van het huisarchief Almelo**. De contacten tussen de buurgemeenten Almelo en Borne waren ook in het verleden velerlei. Daarom bevat dit archief een schat aan gegevens die ook voor de geschiedenis van Borne van groot belang zijn. De 7 boekdelen met in totaal 1800 pagina's bevatten naast de inventaris ook een overzicht van regesten en een leenrepertorium met daarbij een generale index.

Met deze uitgave is het archief van Huize Almelo voor een breed publiek toegankelijk gemaakt. De boeken zijn verkrijgbaar bij het R.A.O. te Zwolle onder de nummers RAO 27 t.e.m. 33, voor f. 122,50 (inclusief porto), te bestellen op postrekening 865784 van het R.A.O. te Zwolle. De Inventaris is, evenals de Regestenboeken, het Leenrepertorium en de Generale index, ook afzonderlijk verkrijgbaar. Van harte aanbevolen!

Teegn grot heern mö'j Joa zegn of zwiegn.